

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2017 r. – Włochy/Komisja**(Sprawa T-598/17)**

(2017/C 357/36)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, i P. Pucciariello, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w części będącej przedmiotem niniejszej skargi, decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2017/1144 z dnia 26 czerwca 2017 r. (notyfikowanej tego samego dnia) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji [(EFRG)] oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jako jeden jedyny zarzut naruszenie art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾ oraz art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾.

W ramach tego zarzutu strona skarżąca kwestionuje zastosowanie korekt finansowych dokonanych w zaskarżonej decyzji ze względu na nielogiczności w ustaleniach dowodowych.

Ponadto strona skarżąca kwestionuje wysokość tych korekt, jako że ich konkretne ustalenie wydaje się nieproporcjonalne i oczywiście nielogiczne, gdyż jest znacznie wyższe od potencjalnej szkody wynikającej z zachowania zarzucanego organom włoskim.

⁽¹⁾ Dz.U. 1999 L 160, s. 103.

⁽²⁾ Dz.U. 2005 L 209, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Hiszpania/Komisja**(Sprawa T-602/17)**

(2017/C 357/37)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. Sampol Pucurull i A. Gavela Llopis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C (2017) 4136 final z dnia 26 czerwca 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), sektor owoców i warzyw, fundusze operacyjne, w zakresie dotyczącym Królestwa Hiszpanii.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 26 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw⁽¹⁾.
  - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie braku kontroli kryterium uznania działalności głównej organizacji producentów ze względu na to, iż kontrola ta jest zapewniana poprzez odpowiednią weryfikację wartości sprzedanej produkcji.
  - Twierdzi ona również, że Komisja naruszyła zasadę [ochrony] uzasadnionych oczekiwań ze względu na brak spójności wniosku Komisji z czynnościami przeprowadzonymi wcześniej w ramach dochodzenia FV/2010/004.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 104 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 543/2011 i zasady [ochrony] uzasadnionych oczekiwań.
  - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w przewidzianej w tym przepisie ocenie słabych stron kontroli kryterium spójności i jakości technicznej inwestycji w związku z wnioskami o wprowadzenie zmian do programów operacyjnych. Wyjaśnia ona w tym względzie, że przepis ten nie przewiduje analizy dotyczącej strategii handlowej organizacji producentów.
  - Twierdzi ona również, że Komisja dopuściła się naruszenia zasady [ochrony] uzasadnionych oczekiwań ze względu na brak spójności włączenia z czynnościami przeprowadzonymi w ramach dochodzenia FV/2010/004.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 59 lit. c) iv), art. 60 ust. 2, 5 i art. 65 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 oraz zasady [ochrony] uzasadnionych oczekiwań.
  - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie słabych stron kontroli kwalifikowalności programu operacyjnego, zaś w ww. rozporządzeniu nie ustanowiono zakazu przenoszenia wydatków poniesionych na inwestycje na inny rok tego samego programu operacyjnego.
  - Również jej zdaniem Komisja dopuściła się naruszenia zasady [ochrony] uzasadnionych oczekiwań ze względu na brak spójności wyciągniętego przez nią wniosku z odpowiedzią udzieloną przez Dyrektora Generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa Komisji Europejskiej z dnia 19 listopada 2013 r. w ramach przeprowadzonych z władzami hiszpańskimi konsultacji w przedmiocie zastosowania art. 65 ww. rozporządzenia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽²⁾, oraz zawartych w dokumencie VI/5530/97 wytycznych dotyczących obliczania skutków finansowych.
  - Skarżąca twierdzi, że idąca tak daleko korekta nie znajduje sobie podobnej w dotychczasowej praktyce, ponieważ nie stwierdzono dotąd słabych punktów przeprowadzanych kontroli. Tytułem ewentualnym podnosi ona, że korekta ta jest nieproporcjonalna i że nie należało dokonywać żadnej korekty czy też, co najwyżej, dokonać korekty w wysokości 2 %, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności i podejście przyjęte przez Komisję w niniejszej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 L 157, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. 2013 L 347, s. 549.